

СЕРГЕЙ ЕСЕНИН КУЧИ СИН

Перевод от руски: Андрей Германов, 1972

chitanka.info

Един спомен из тъмното блеска,
като лайка в ливада звъни.
Свойто куче припомних си днеска —
стар другар от младежките дни.

Мойта младост е, знам, отшумяла
като сух под прозорците клон,
но си спомних момичето в бяло,
оня мой верен пес — пощальон.

Всеки няма в света свои близки,
а за мен тя бе сън. Че поне
от нашийника моите детински
писъмца ни веднъж тя не сне.

Ни веднъж тя не ги и отвори —
не познаваше почерка мой,
а за нещо мечтаеше с горест
под калината в жълтия зной.

Как я чаках във нощите сини.
Не дочаках... Заминах... И пак,
днес, поет знаменит, след години
аз се спирам пред родния праг.

Онуй куче отдавна го няма,
но със същия косъм и глас
негов млад син с тревога голяма
с буен лай ме посреща край нас.

Майко мила! А как си приличат!
Стегна болката мойто сърце.
Пак така ми се ще да потичам,
да напиша едно писъмце!

*Да дочуя забравена струна...
Но не лай ти! Не лай! Не лай!
Пес, не искаш ли да те целуна
за внезапно изгrelия май?*

*Ще те стисна до своето тяло
с толкоз радост и толкоз тъга...
Да, харесвах момичето в бяло,
а във синьо обичам сега.*

1924

Издание: Сергей Есенин. Избрани стихотворения и поеми.
Издательство „Народна култура“, 1972

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.